

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΟΤΕΡΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Η ΔΕΚΑΟΧΤΩ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΟΥ ΒΑΣΕ

Εγκληματίας ή παραφρων : Ο Βασέ στο στρατό. Ένα άτυχές είδωλλιο, που τον κάνει κακουργό. Το πρώτο εγκλημα του Μία άπυτυχεύσα άπέπειρα άυτεκτονίας. Η τρεμερή εϋθύνη ενός ψυχιάτρου κι' ενός άνακριτού. Η αίματηρη σταδιοδρομία του Βασέ. Στο ικρίωμα, κτλ. κτλ.



ΗΝ τελευταία δεκαετία του περασμένου αιώνου, ολόκληρη ή Γαλλία άναστατάθηκε από δεκαοχτώ εγκλήματα, τó ένα άγριότερο από τ' άλλο, που διεπραχθήσαν μέσα σε λίγα χρόνια από έναν παράφρονα κακούργο, τόν Ιωσήφ Βασέ. Τó πιο τρομερό όμως είνε πως όσοι έγγραφαν για τήν ύπόθεσι αυτή, μιά άπ' τις τραγικότερες εγκληματικές ύποθέσεις τής Γαλλίας, δέν διατάζουν να βροντοφωνάζουν πως για τούς δεκαοχτώ φόνους που έκανε ο Βασέ δέν εϋθύνεται τόσο άπό τός, όσο ένας...έπιστήμιον ψυχιάτρος κι' ένας άνακριτής... Λίγη ύπομονή και δέν θ' άργήσετε

να μάθετε τó γιατί.

Ο Ιωσήφ Βασέ γεννήθηκε στις 16 Νοεμβρίου 1869, στο Μπωφόρ, στην περιφέρεια του Ύζεο, από ευκατάστατους γονείς. Μέχρι ηλικίας 18 ετών ήταν έσωτερικός σε μία σχολή καλογήφων. Από τή σχολή αυτή βγήκε για να κάνει τή στρατιωτική του θητεία. Ο διοικητής του συντάγματός του έλεγε άγριότερα για τόν Βασέ, πως ήταν φρόνιμος, ήσυχος, πειθαρχικός, άν και έλασχε, κατά τó φαινόμενα, από μανία καταδικάσεως, που έξεδηλώνετο με μιά μισανθρωπία...

Από χρόνια μετά τήν κατάταξή του στο στρατό, ο Βασέ έγινε λογίας. Τήν έποχή άκριβώς έδειχνε — στα 1892 — γνωρίστηκε με τή Λουίζα Μπαρό, μιά νεαρή κι' ώμορφη ίσημέτρια, τήν όποια άγάπησε με τρελλό πάθος. Παρ' όλη όμως τή μόρφωσι του, ο Ιωσήφ δέν είχε τή ικανότητα να εκφράσει τó αισθημάτá του, δέν είχε τούς άδρούς έκεινοιν τρόπους, που συγκινούν κάθε γυναίκα, σ' όποια κοινωνική τάξι κι' άν άνταξει. Ένώ λοιπόν φλογίζονταν ολόκληρος από έρωτα για τή Λουίζα, όταν βρισκόταν κοντά τής δέν μπορούσε ν' άνοιξει τó στόμα του ! Τó αποτέλεσμα ήταν να τόν βαρεθή σιγά - σιγά ή Μπαρό και να μη πηγαίνει στα ραντεβού που τής έδινε ο φίλος της... Και ο Βασέ, για να ξεχάσει τήν περιφρόνησι τής άγαπημένης του, άγόρασε μιά φουσαρόνικα και προσπαθóσε να εκφράσει μ' αυτήν τó έρωτικά αισθημάτα, που δέν μπορούσε να πει με τó στόμα. Καθόταν όφρες ολόκληρες σε μιά γωνιά του θαλάμου, παίζοντας τή φουσαρόνικα του... Και όταν τόν πλησίαζε κανείς συνάδελφός του, ο Βασέ τó έφραζε βλέμματα τόσο άγρια, θυμωμένους επειδή τó χαλούσαν τήν ήσυχία του.

Μόλις άπολύθηκε από τó στρατό και φόρεσε τó πολιτικά του, ο Ιωσήφ Βασέ παρουσιάστηκε στη Λουίζα και τή ζήτησε έπισημως σε γάμο. Η άπάντησι όμως που έλαβε δέν ήταν άπλως άρνητική. Ήταν περιφρονητική κι' έξευτελιστική. Η Λουίζα πληροφορήθηκε τόν Βασέ ότι ποτέ δέν θα άποφασίσει να πάρη άντρα έναν χωριάτη, που δέν ήξερε ούτε να ντυθή ούτε και να μιλήσει... Με τήν ειχαίρια μάλιστα αυτή τó άνεκóινωσε πως είχε δοσμένη τήν καρδιά της σ' ένα έθιμο και γελαστό παλληλάκι και ότι πολú σίντοια θα έκαναν τούς γάμους τους...

Ο Βασέ δέν τής ειπε τίποτε. Έροξε μονάχα μιά παράξενη ματιά τής Λουίζας, έσκυψε τó κεφάλι του κι' έφυγε. Τήν επομένη όμως παρουσιόνασε τή Λουίζα σ' ένα δρόμο. Και όταν έδειχνε παρουσιόνασε μπροστά του, τήν πλησίασε και, άμίλητος πάντοτε, τράβηξε ένα περιστροφό από τήν τσέπη του και πυροβόλησε τέσσερες φορές τήν άπιστη φίλη του. Η Λουίζα σωριάστηκε γάμο, πλέοντας στο αίμα της... Και ο Βασέ, νοιζώντας πως τήν είχε σκοτώσει, γέμισε τó περιστροφό του και φύτεψε δύο σφαίρες στο κεφάλι του... Η σφαίρες αυτές δέν στάθηκαν θανατηφόρες. Η μιά όμως άπ' τις δύο έμεινε κρυφωμένη στο κεφάλι του και τó προσάλασε τέτοια έγκληματιχη διατάραξι, ώστε τόν έβλεπαν σ' ένα φρενοκομείο. Όσο για τή Λουίζα, αυτή δέν άργησε να γίνη έντελως καλά από τά τραυμάτá της. ***

Πώς πρέπει τώρα να χαρακτηρισθή ο ψυχιάτρος εκείνος, ο όποιος άνεχάλασε μιά μέρα ότι ο Βασέ έγινε καλά και ότι μπορούσε ν' άφειθί έλεύθερος ; Δέν είνε άνακριτικότερη ή έπιπολαίους τού έπιστήμιον αυτού, που διέταξε τήν έξοδο άπ' τó φρενοκομείο ενός άνθρώπου, ο όποιος είχε μιά σφαίρα φυτεμένη στο κεφάλι του κι' ο όποιος είχε άπειλημένους πει στους φίλους του πως άν έβγαине καμιά φορά από τó άσπλο, θα έξεδικεϊτο ολόκληρη τήν ανθρωπότητα για τó κακό που τóυ έκανε ;

Όπως κι' άν έχη τó πράγμα, ο Ιωσήφ Βασέ βγήκε από τó φρενοκομείο. Έστερ' άπ' όσα συνέβησαν, δέν τολμούσε βέβαια να ξαναγυρίσει στο σπίτι του. Και πήρε τούς δρόμους και τά βουνά τής Γαλλίας, τραγικός άλήτης, διψώντας έκδηλασι, με τήν άχώριστη φουσαρόνικα του κάτω άπ' τή μασχάλη του... Γνωσθε δδ και κει στη Γαλλία — από τή Άνω Άλπεις στη Σαβοΐα, και άπ' τó Βάο στο Άδελφόν — χωρίς να ξέρη ούτε ο ύιος που πηγαίνει... Στα χωριά βοηθóσε τούς άργότες στους κίμπους κι' έδρασε λίγο φαί, και στις πολιτείες έπαίξε φουσαρόνικα

και μάζεψε δεκάρες... Και κάθε φορά που τóυ παρουσιόταν ή κατάλληλη ευκαιρία, σκότωνε όποιον εύρισκε μπροστά του, είτε γέρος είτε νέος, είτε παιδί, όχι για κανένα άλλο λόγο, μιά για να έκδικηθί τούς άνθρώπους, που τόν έκαναν τόσο να ύποφέρει !...

Άπ' τις 19 Μαΐου 1894 ως τις 23 Σεπτεμβρίου ο παράφρον αυτός — τóν όποιο ένας έπιστήμιον ψυχιάτρος θεώρησε όριστικά θεραπευμένο ! — σκοτώσε όχτώ άτομα, σε διάφορες περιφέρειες τής Γαλλίας : πέντε γυναικες ηλικίας 20, 13, 18, 65 και 16 ετών, και τρία άγρία ηλικίας 14 και 16 ετών. Και ότ' αυτά τά θύμάτá του ο Βασέ τ' άποτελείται κατά τόν ίδιο τρόπο : με τρεις βαθείες μαχαίρες, μιά στο λαϊμό, τήν δεύτερη άπ' τή μιά μασχάλη στην άλλη και τήν τρίτη από τó λαϊμό στο στομάχι !

Για τούς όχτώ αυτούς φόνους, μπορεί να πη κανείς, πως εϋθύνεται, ως ένα σημείο, ο ψυχιάτρος που διέταξε τήν έξοδο τού έπικινδύνου αυτού παράφρονος άπ' τó φρενοκομείο. Για τά υπόλοιπα δέκα εγκλήματα, που διέπραξε ο Βασέ, εϋθύνεται ένας ανακριτής ! Και να πως :

Στις 4 Μαρτίου 1896 ο Βασέ συνελαιβόταν, κατηγορούμενος για άπειρία και για δολοφονική επίθεσι εναντίον ενός άγροφύλακος. Ο ανακριτής, στον όποιο παρέτεμψαν τόν άλήτη αυτόν, αφού τόν άνέκρινε ένα ολόκληρο μήνα, τόν άπέλυσε, επειδή δέν βρήκε στοιχεία σ' αυτό για να στηρίξει μιά συγκεκριμένη κατηγορία. Κι' όμως, από τούς φόνους του ο Βασέ τούς είχε διατρέξει σε κείνη τήν περιφέρεια ! Μά ούτε καν πέρσασε άπ' τó νού τού ανακριτού ή σκέψις να συστήσει τά εγκλήματα αυτά, τόν όποιον οί δρόστα παρεμειναν άσύλλητοι, με τόν ύπατο άλήτη που είχε στη διάθεσί του !

Κι' έτσι ο Βασέ ήταν και πάλι έλεύθερος...να συνεχίσει τήν εγκληματική δρόμο του !...

Και ο τραγικός κατάλογος τών θυμάτων του διαρκώς μεγάλωνε. Αγο καρό μετά τήν άποφύλαξι του, στις 10 Σεπτεμβρίου 1896, ο Βασέ σκότωνε τή Μαρία Μουσιέ, ηλικίας 19 χρόνων, τήν επομένη άκορής της. Τήν 1 Οκτωβρίου 1896 ήθεε ή σειρά τής Ροζάνας Ροντιέ, 14 ετών. Ακολούθων : ο Μισέλ, ένα παιδάκι 8 ετών, ένα χωριάτη 19 ετών, τού όποιον ή ταυτότητι δέν έξηκριβόσθη, ή Τερέζα Πιάν, 18 χρόνων, ένα άλλο χωριότι 14 ετών και άγνωστόν ταυτότητος, δύο βοσκόι, μιά ηλικιωμένη χήρα και τέλος ένας γάμος κτηματίας !

Τó όλον δεκαοχτώ νεκροί, σκοτωμένοι όλοι με τόν τρόπο που περιγράφουμε παραπάνω, με τρεις δηλαδή βαθείες μαχαίρες, που χάραζαν ολόκληρο τó σώμα ! ***

Τέλος, ο τραγικός αυτός κακούργος έπεσε και πάλι στα χέλια ενός ανακριτού, με τήν κατηγορία τής άλητείας. Μά ο ανακριτής αυτός δέν έδειξε τήν έπιπολαίους τού άλλου συνάδελφου του. Μόλις αντίτασε τήν άγομένη μορφή του Βασέ, τά κατακόκκινα μάτια του και τά τεράστια αυτά του, που προδίδαν φησι εγκληματιχη, ύποπτεΐθηκε πως ο άνθρώπος αυτός δέν θα είχε συνείδησι ήσυχη και παρελθόν άφογο. Και τόν ύπέβαλε σε έξαντλητική άνάκρισι, ζητώντας να μπάθι έκανε ο Βασέ και πως περνούσε τόν καιρό του τά τελευταία χρόνια, που τριγυνούσε εδδ και κει. Τ' αποτέλεσμα ήταν ν' αναγκαστή στο τέλος ο Βασέ να όμολόγησει όλα τά εγκλήματα του διέπραξε ως τότε, και μ' όλες τούς τις ανατριχιαστικές λεπτομέρειες. Προσπάθησε να δικαιολογηθί, λέγοντας πως τις γυναίκες τις σκότωνε για να τις έκδικηθί επειδή δέν κατάλαβαν τή μεγάλη του καρδιά και τόν περιφρονούσαν για τούς άδέξιους τρόπους του, και τά παιδιά για να τά τιμωρήσει, επειδή τόν πείραζαν και τόν κοροΐδεσαν.

Συγχρόνως ο Βασέ, καταλαβαίνοντας και μόνος του πως έφτανε και ένα μονάχα άπ' τά δεκαοχτώ εγκλήματα που έκανε για να καταδικασθί σε θάνατο, βέβαιος για τήν τύχη τόν τόν περιμενε, ζήτησε να καταδικασθί και τόν ανακριτή και τούς δικαστάς με μιά επίδειξι σκληρότητας και θηριωδίας. Και όταν έβλεπε στο πρόσωπο τών δικαστών ή τών ένοχών να ζωγραφίζεται τρόμος στο άκονομα τών λεπτομερειών τής εγκληματικής του δράσεως, γελούσε με άπαράσκεια, περήφανος για τή ζωσι έντίτασι που προσέκοσε.

Ο διηγόρος του προσάβησε να τόν έμψανισθί ως άνέψυχο για τούς φόνους που έκανε. Όλοι ο νευρολόγοι και ψυχιάτροι που έξέτασαν τόν κατηγορούμενο όμολόγησαν πως ή σφαίρα, που έμεινε κρυφωμένη στο κεφάλι του, προκαλέσε βέβαια σοβαρή διασάλευσι τού έγκεφάλου του. Ο άνθρώπος, λοιπόν, αυτός ήταν παράφρον. Ωστόσο, δέν μπορούσε να ζήσει, ύστερ' από τά εγκλήματα που διέπραξε...

Τήν 28 Οκτωβρίου 1898 ο Ιωσήφ Βασέ καταδικάστηκε σε θάνατο. Όταν άκουσε τήν άπόφρασι τού δικαστηρίου, σηριάθηκε όρθος και φώναξε, τρέμοντας από θυμό :

—Είμαι άνεύθυνος για όλα τά κακοεργήματα που έκανα !... Άγάπησα



Ο Βασέ

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό)



ιδανιότης της Λίλιαν Χάρβου είναι σωστό αίνιγμα, ή μάλλον δολιχόμο διπλοματιζό ζήτημα :

Γεννήθηκε στην Άγγλια, στο Λονδίνο, αλλ' από γονείς Γερμανούς, ανατράφηκε στην Έλβετία και παίζει στην Αμερική.

Τι είναι ;

Έδω σας θέλωμε !

— Πρώ μερικόν εβδομάδων, μια νύχτα, σ' ένα δρόμο του Χόλλυγουντ, καθώς περνούσε, πηγαίνοντας στο σπίτι της Κλάυης Γουίντσερ, ο Άγγλος ηθοποιός του κινηματογράφου, Τζέον Γουάριμποντον, πού θα τον ιδούν αϊτές τις ημέρες ; οί Άθηναίοι να παίζη τους κριωότερους ρόλους στη μεγάλη ταινία «Καβαλιάντα», τού έπετέθησαν δύο κακοποιοί, τόν έχτύπησαν και τού πήραν 25 δολάρια πού είχαν επάνω του. Οί κακοποιοί έχτύπησαν τόν Γουάριμποντον ιδίως...

Η άστυνομία κατόρθωσε να συλλάβη τούς δύο αϊτούς κακοποιοί, οί οποίοι στην ανάκριση καταθέσαν καταληρηματικά πράγματα. Είπαν δηλαδή ότι τούς έβγαλαν να κακοποιήσουν τόν Γουάριμποντον ή βεντέτα της οδόνης Άλίκη Γουάιτ κ' ο άρραβωνιαστικός της συγγραφέας κινηματογραφικών σεναρίων Μπάοτλετ. Τούς έδωσαν δε έντολές να χτυπήσουν ιδίως στο πρόσωπό !

Σύμφωνα με τις καταθέσεις τών δύο κακοποιών, ο Μπάοτλετ τούς είπε :

— Ο Γουάριμποντον είναι ύπερβολικά όμορφος. Κοιτάχτε λοιπόν να τού στρογγυλάσετε τή μοίχη τού άρραβωνιστού !

Πράγματι δέ οί κακοποιοί τού έπαιξαν και τή δική μάτια και τού έσπασαν τή μύτη.

Οί δύο ιδικοί αϊτοίμογοί όμως, ή Άλίκη Γουάιτ και ο Μπάοτλετ διαμαρτυρόνται ότι δέν έχουν ιδέν άπ' όλα αυτά.

Η Άλίκη Γουάιτ είναι γνωστή ιδίως από τή φράση «Οί άνδρες προτιούν τις ξανθές».

Ο Ραμόν Νοβάρο, περνώντας τελευταίως από τή Παρίσι, έδωσε συνέντευξη σ' ένα δημοσιογράφο, ο οποίος τόν έρώτησε για τίς προτιμήσεις τού :

—Πούος τυπος γυναικας μ' άρέσει ; απάντησεν ο Νοβάρο. Δέν έχω ιδιαιτέρα προτίμηση σε κανέναν τύπο. Μ' άρέσουν κ' ή ξανθές, κ' ή μελαχρινές, κ' ή καστανές, κ' ή ροδόσες. Έκείνο πού μ' άρέσει ιδιαιτέρως, είναι νύχη έμφραση τόν πρόσωπο μιάς γυναικας. Πού πολύ δέ από τήν άσχημία μ' άρέσει νάναι μια γυνίκα ξίστηνη και πορνομένη.

—Πού είναι, τέλος πάντων, τó ιδανικό της γυναικείας καλλονής για σάς ; ξαναρώτησε ο δημοσιογράφος.

—Η Γαρτέτα Γράσιλο, πού σκενώνει τήν προσωπική γοητεία μιάς γυναικας με τó πλούσιο ταλέντο μιάς καλλιτέχνιδος, απάντησεν ο Νοβάρο. Μού άρέσει όμως πολύ και μια Άλλη ηθοποιός τού κινηματογράφου ή Μίρινα Λόου. Κι' αυτό, γιατί μοιάζει κάπως με τή Γαρτέτα.

Από τούς άντρες ηθοποιούς, ο Νοβάρο εκτιμεί πολύ τόν Άνρι Γκαρά.

Πάνω όμως άπ' όλα αγαπάει τή δουλιά τού. Ο κινηματογράφος τόν άπασχολεί μέσα και νύχτα. Τς ώρες της αναπαύσεώς τού τίς χρησιμοποιεί για να πλοηγή τις γνώσεις τού.

σ' έκείνους πού με στέλνον στην λαμπιέρω !

Η έκτέλεσις τού έγινε τήν 1 Ιανουαρίου 1899.

Τόν μετέφερον στη λαμπιέρω μουσολιπόμω, σάν δένια. Μόλις αντίγραψε τó δόμω με τή μωήν οενιργάτα τόν και τó ψηλό κεφάλι τού, ή σκενώνισα πού δούλειαν τόν έβλεπε κ' ανείθη κάπως. Και ζήτησε για τελευταία γάρι να τόν άφρησον να παίζη λίγο με τή φουσαριόνικα τού, τή φουσαριόνικα πού τήν είχε άγοράσει όταν ήταν έρωτευμένος με τή Λουίζα... Και ήταν αληθινά σπαρακτικό τó θέματα τού κακοποιού αϊτού πού έβγαζε παραπονετικός ήχος από μια φουσαριόνικα μπρός στη λαμπιέρω !

Πούν γονατίση για να τού περάσουν τó κεφάλι από τήν τρύπα της καλόνας, ψιθύρισε :

—Είμαι άνειθιμος και άθωος ! Θα παρουσιαστώ στο Θεό με ψηλά τó κεφάλι καί...

Μά τήν ίδια στιγμή ένας ξερός κοτόος άκρήταττε και τó κεφάλι τού κακοποιού έσφαξε μετωμμένο στο καλόνη...

—Από κάθε Άλλη διασκέδασι προτιμώ, είτε, να ξεπλύνωμαι στον κήπο μου και να διαβάσω ένα ωραίο μυθιστόρημα ή κανένα σοβαρό βιβλίο...

Στη Γαλλία γράφεται τώρα ο «Κουφός της Σεβίλλης», με τή Ζοζέττα Ντάι. Η καλλιτέχνις αϊτή, άν και νέα — μόλις 19 έτών — δέν είναι πρωτόδηγιάτη. Έπαιξε στο «Άλλο, Παρίσι ! Έδώ Βερολίνο » και στην «Κοραλία και Σία».

Φάνεται δέ ότι έχει και άσκητη λογοτεχνική μόρφωση. Της άρέσει ο Μποντελάω, ο Κίπλινγκ, ο Κοζτώ... Άλλά και τó... μπόξ !

Μποντελάω και μπόξ έως σάν να μήν ταυμάζουν και πολύ... Άλλά τά κορίτσια της εποχής μας βρίσκουν τόν τρόπο να σηκιδάξουν τά άσκησιδάστα.

Είπατε τίποτε ;

Μεταξύ τών γαλλικών κινηματογραφικών κίλων φημιόρεται ότι ο Ζαν Μικρά και ή Ντάνιελ Παρολά είναι στα γερά έρωτευμένοι. Οί φηιο έπιμένουν ότι πρόκειται για ένα συναδελφικό άσθημα, για μια φίλια τó πολύ-πολύ.

Άλλά ποιός τούς πιστεύει ;

Μαδόθηκε επίσης ότι ο Άλμπερτ Ροζάν και ή Άνναπέλλα άρραβωνιάστηκαν.

Εγγύομεθα λοιπόν ταχίαν τήν στέφην... όπως γράφουν και τά «Κουτσομπολιό» τών εφημεριδών.

Έπαθμία άπαγογών στο Χόλλυγουντ. Τó παρόδειγμα δηλαδή της Τζέον Χάρλοου βοήθη πολλές μιμήτριες.

Η χαριτωμένη βεντέτα Φράνσεζ Ντη άπήγαγε με άεροπλάνο τόν όμορφόν Τζέελ Μάκ-Κοψ, τόν έπιλεγμένο «Απόλλωνα» τού Χόλλυγουντ και πήγαν στον Άγιο Φραγκίσκο να παντρευτούν.

Μετά τó Χίτλερ πού άπαγόρευσε στη Γερμανία ν' αναφερόνται κατά κινηματογραφικά προγράμματα τά όνόματα τών πρωταγωνιστών και πρωταγωνιστριών, ο πρόεδρος τών Ηνωμένων Πολιτειών Ρούσβελτ ήγει τούς κινηματογραφικούς άστρες τού Χόλλυγουντ, όχι πειά στη φιλοδοξία τού, αλλά στο... μητό. Θα τούς βάλη διατίμησι. Όταν έγνωσθη στο Χόλλυγουντ ή είδησις αϊτή, έπροκάλεσε, φυσικά, σωστή επανάσταση. Οί άστρες άπρήθησαν όμοιά τηλεγράφημα στον κ. Ρούσβελτ, αλλ' αϊτός δέν σηκωνήθηκε καθόλου. Απάντησε πως κανένα και κομμάτι ηθοποιός τού κινηματογράφου δέν αξίζει να πάρη περισσότερα από 2.500 δολάρια τήν εβδομάδα (280 — 300 γιλ. δραμαίς δηλαδή).

Τό... μυθώδες όμως (για μιάς) αϊτό ποσόν φάνεται στους άστρες τού Χόλλυγουντ... ύπερβολικά μικρό. Και ίσως ή άπόφασις αϊτή τού κ. Ρούσβελτ νάναι ένας από τούς λόγους πού πολλοί καλλιτέχνες συννοματούν για ν' άνακηρίξουν τó Χόλλυγουντ ανεξάρτητη δημοκρατία...

Όχι παίζουμε...

Στό γύρισμα της ταινίας «Η Άνώνυμος Όδός», συνέβη ένα έπεισόδιο, άρροδοτο, πού αϊξάνει σημαντικά τήν άξια της. Ο σκηνοθέτης δέν έμεινε εύχαριστημένος από τó γύρισμα μιάς δραματικής σκηνής, στην όποια πεθάνει ένα παιδάκι στην άγκαλιά της μητέρας τού και έξεθέωσε τούς ηθοποιούς σάς δομαίε, ός πον να πετύχη ξαναπαίξω πολύ δραματικό. Στο τέλος, είτε από τήν... πολλή κόουρασι, είτε γιατί πραγματικά συγκινήθηκε από τó όρλο της ή Παυλίνα Άντρολά, πού έπαιξε τó μέρος της μητέρας, λιποθύμησε σ' αλήθεια άπάνω στο κρεβάτι τού παιδιού της.

Οί Άλλοι ηθοποιοί θέλησαν να τρέξουν να τή συνεφέρουν, αλλά ο σκηνοθέτης τούς έσταμάτησεν άμέιλικα. Είχαν έπιτύχει έκείνο πού ήθελε, τή ζωντανή δηλαδή δραματικότητα. Και διάταξε τόν όπερατέο να έξακολουθήση τó γύρισμα με τήν Άντρολά λιποθυμημένη και τούς Άλλους ηθοποιούς έξακριτικά συγκινημένους από τó πάθημα της συναδέλφου των.

Άν οι θεαταί κοφ' θα έβδον αϊτήν τήν ταινία δέν κλάψουν, θα πη πός δέν έχουν καρδιά !



Ο Άγγλος ηθοποιός τού κινηματογράφου Κάρλος Λόουτον, στο ρόλο τού Έρρικου δουλαδής.